

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๐/๒๕๖๔

เรื่องพิจารณาที่ ๒/๒๕๖๔

วันที่ ๑๑ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { นายณัฐพร โตประยูร ผู้ร้อง
นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ และคณะ ที่ ๑
นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ และคณะ ที่ ๒ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายณัฐพร โตประยูร (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่านายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ และคณะ (ผู้ถูกร้องที่ ๑) เสนอร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ และนายวิรัช รัตนเศรษฐ์ และคณะ (ผู้ถูกร้องที่ ๒) เสนอร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ ต่อประธานรัฐสภา ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา มีมติรับหลักการในวาระที่หนึ่งเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ทั้งสองฉบับ ซึ่งร่างรัฐธรรมนูญ ทั้งสองฉบับมีหลักการและเหตุผลให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้น โดยให้มีหมวด ๑๕/๑ การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และมาตรา ๒๕๖/๑ ให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญทำหน้าที่จัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ซึ่งรัฐธรรมนูญไม่มีบทบัญญัติใดให้อำนาจรัฐสภาจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ดังนั้น การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองเพื่อให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นเป็นการกระทำขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๒๕๕ เป็นอันใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ และร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

- ๒ -

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช ทั้งสองฉบับทำลายหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรัฐสภา และหลักการตรวจสอบโดยประชาชนซึ่งขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔๙ มาตรา ๒๕๕ มาตรา ๒๕๖ ประกอบมาตรา ๕ การกระทำดังกล่าวเป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นการกระทำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่ออัยการสูงสุดเพื่อร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๔ แต่อัยการสูงสุดไม่ได้ดำเนินการภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญขอให้วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ (๑) มาตรา ๕๑ และมาตรา ๒๑๓ ดังนี้

(๑) การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔๙ มาตรา ๒๕๕ และมาตรา ๒๕๖ ประกอบมาตรา ๕

(๒) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช ทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔๙ มาตรา ๒๕๕ มาตรา ๒๕๖ ประกอบมาตรา ๕

(๓) ขอให้คำสั่งให้ผู้ถูกร้องทั้งสองเลิกการกระทำ

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ (๑) มาตรา ๕๑ และมาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจะใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมิได้” วรรคสอง บัญญัติว่า “ผู้ใดทราบว่ามีกรกระทำตามวรรคหนึ่ง ย่อมมีสิทธิร้องต่ออัยการสูงสุดเพื่อร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าวได้” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่อัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่รับดำเนินการตามที่ร้องขอ หรือไม่ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ผู้ร้องขอจะยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ได้” มาตรา ๕๐ บัญญัติว่า “บุคคลมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) พิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ...” มาตรา ๕๑ บัญญัติว่า “การใดที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ

ให้เป็นหน้าที่ของรัฐตามหมวดนี้ ถ้าการนั้นเป็นการทำเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนโดยตรง ย่อมเป็นสิทธิของประชาชนและชุมชนที่จะติดตามและเร่งรัดให้รัฐดำเนินการ รวมตลอดทั้งฟ้องร้องหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดให้ประชาชนหรือชุมชนได้รับประโยชน์นั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ” และมาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอใช้สิทธิยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ (๑) มาตรา ๕๑ และมาตรา ๒๑๓ ซึ่งเป็นประเด็นแห่งคดี เช่นเดียวกับคดีที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑/๒๕๖๔ ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เนื่องจากผู้ร้องมิได้ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดไว้ ส่วนกรณีที่ผู้ร้องยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ ในคดีนี้ แม้ผู้ร้องใช้สิทธิยื่นคำร้องต่ออัยการสูงสุดแล้วเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๔ ซึ่งอัยการสูงสุดไม่ได้ดำเนินการภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอทำให้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่าการกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่ชัดเจนเพียงพอและยังห่างไกลกว่าเหตุที่จะเป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

(คำสั่งที่ ๑๐/๒๕๖๔)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

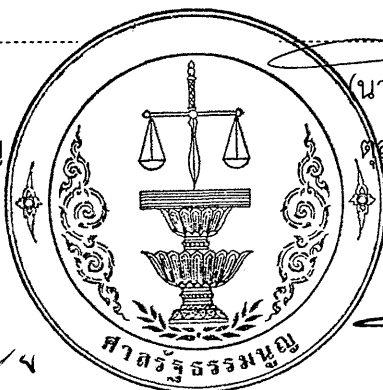
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ